

РЕШЕНИЕ

№ 4026

гр. София, 27.10.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 10-ТИ СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и седми септември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: ИВИАНА Д. Й.А НАУМОВА

при участието на секретаря АННА Б. КОВАНОВА
като разгледа докладваното от ИВИАНА Д. Й.А НАУМОВА
Административно наказателно дело № 20221110201489 по описа за 2022 година

Производството е по реда на глава III, раздел V от ЗАНН.

Образувано е по жалба на Е. Д. М. срещу Наказателно постановление (НП) № ИК-10 от 07.12.2021г., издадено от Председателя на Сметната палата на Република България, с което на основание чл.476, вр. чл.170, ал.1 от Изборния кодекс (ИК) и чл.53 от ЗАНН на жалбоподателя М. (в качеството му на лице по чл.164 от ИК) е наложена „глоба“ в размер на 3 000 (три хиляди) лева за нарушение на чл.170, ал.1 от ИК.

В жалбата се твърди, че обжалваното Наказателно постановление е незаконосъобразно и постановено в нарушение на административно-производствените правила. Според жалбоподателя наказващият орган не е установил по несъмнен начин нарушението, дееца и вината му. В жалбата се твърди, че разходите за предизборна кампания не са 1192.32 лв., каквато е общата сума по фактура № 00000004317/24.03.2021г., а само 993.60 лв. Жалбоподателят отрича той да е извършил плащането и това изключвало отговорността му по чл.476 от ИК. Критикува се наказващият орган, че не бил направил преценка за приложимостта на чл.28 от ЗАНН. Изтъква се, че сумата е минимална, надвишението е за сметка на ДДС, нарушението е извършено за първи път и не са настъпили вредни последици от деянието. Поради това се иска СРС да приложи чл.28 от ЗАНН. Моли се за отмяна на Наказателното

постановление ведно със законните последици от това и за връщане на преписката на Сметната палата с указание за приложение на разпоредбата на чл.28 от ЗАНН.

Пред СРС жалбоподателят се явява лично в съдебните заседания на 26.04.2022г. и на 08.06.2022г., а в съдебното заседание на 27.09.2022г. – не се явява пред съда. И в трите заседания пред СРС той е бил представляван от адв. С.. В съдебно заседание на 26.04.2022г. и М., и адв. С. заявяват, че поддържат жалбата. По време на съдебните прения пред СРС на 27.09.2022г. адв. С. моли съдебният състав да приеме жалбата на М. за основателна и да я уважи. Според защитата жалбоподателят не е извършил процесното административно нарушение, тъй като нямало безспорни доказателства за това. От писмените доказателства се виждало, че той не фигурира като лице, което е превеждало въпросната сума, за която е издадено обжалваното Наказателно постановление. Поради това адвокатът счита, че не е доказано по несъмнен начин участието на Е. Д. М.. Защитата се позовава на чл.498 от ИК и чл.24, ал.1 от ЗАНН и изтъква, че административно-наказателната отговорност е лична. Алтернативно се иска да се приложи чл.28 от ЗАНН, вр. чл.94, т.9 от НК, тъй като нарушението било извършено от трето лице, деянието се отнасяло до неголямо превишаване на сумата от 1000 лева - следствие на начислено ДДС. Според адв. С. ДДС не представлява част от разрешените средства за изразходване в предизборната кампания от партиите и коалициите. Съгласно Изборния кодекс партиите имали право да изразходват 2 милиона лева, а в случая се касаело за 1192 лева. Обръща се внимание и на това, че няма други нарушения и са спазени нормите за финансиране на предизборната кампания. Не била обществено-опасна целта, за която са изразходвани парите и същите били своевременно обявени на сайта на партията, актосъставителят не е имал затруднения при извършване на одита. С тези аргументи адв. С. пледира за отмяна на обжалваното Наказателно постановление, както и за присъждане в полза на жалбоподателя на направените от него разноски за адвокатски хонорар.

Въззиваемата страна (Председател на Сметна палата) се представлява пред СРС в съдебните заседания на 26.04.2022г. и 08.06.2022г. от юрк. К., а в съдебно заседание на 27.09.2022г. – от юрк. Т.. В съдебно заседание на 26.04.2022г. юрк. К. заявява, че оспорва жалбата. По време на съдебните прения пред СРС на 27.09.2022г. юрк. Т. пледира за цялостно потвърждаване на Наказателното постановление като правилно и законосъобразно. Процесуалният представител на въззиваемата страна счита, че от събраните по делото гласни и писмени доказателства се установява по безспорен начин, че е извършено нарушение на чл.170, ал.1 от ИК и доколкото Е. Д. М. е бил определен като лице по чл.164 от ИК и това обстоятелство не се оспорва от жалбоподателя, то правилно според юрк. Т. е ангажирана именно неговата административно-наказателна отговорност като адресат на разпоредбата на чл.476 от ИК. Процесуалният представител на въззиваемата страна иска СРС да присъди юрисконсултско възнаграждение в минимален размер, а относно възнаграждението на

адв. С. - прави възражение за прекомерност. По съществото на спора юрк. Т. казва, че от приложените по делото договор и фактура се доказва извършването на разход над 1000 лева в предизборната кампания на политическа партия „.....“ - на стойност 1192,32 лева. Посочва се, че това е нарушение на чл.170, ал.1 от ИК. Според юрк. Т. е безспорно, че деянието е извършено виновно, без значение дали умишлено или непредпазливо, тъй като съгласно чл.7, ал.2 от ЗАНН непредпазливите деяния не се наказват само в предвидените от закона случаи, а за конкретното нарушение не е предвиден такъв случай. От значение било какъв е размерът на платената сума, а не как е формирана, тъй като ДДС е данък върху потреблението и се понася от крайния потребител. В този смисъл той е калкулиран в крайната цена, която потребителят на стоката или услугата следва да заплати, а в случая това е политическата партия. Доводите, че не лично М. е извършил плащането се определят от юрк. Т. като ирелевантни, тъй като Изборният кодекс императивно е посочил кой следва да понесе административно-наказателната отговорност в чл.476 ИК, когато се касае за нарушение на чл.170, ал.1 от ИК. Процесуалният представител на въззиваемата страна счита, че нормата на чл.28 от ЗАНН не следва да се прилага, тъй като в случая дали са настъпили вреди или не е без значение с оглед характера на засегнатите обществени отношения, които са от особена значимост и са свързани с публично и лесна проследимост на финансирането на изборния процес. Изтъква се, че нарушението е формално и настъпването на вредоносни последици не е елемент от фактическия състав. Посочва се, че наложена глоба е в минимален размер, въпреки че имало три плащания над 1000 лева. Акцентира се и на това, че участниците в изборния процес следвало да осъзнават сложността му и да се запознават по своя инициатива със специфичните си задължения в Изборния кодекс. Поради това се иска СРС да потвърди процесното Наказателно постановление.

Като реплика адв. С. казва, че във фактурата, която се цитира от представителя на Сметната палата, не е посочено името на жалбоподателя. По отношение на трите нарушения адв. С. казва, че е нарушен един текст и налагането на наказание в размер на 9000 лева за 200 лева надвишение сумарно за трите Наказателни постановления по същество надвишавало смисъла и целите на наказанието, на Изборния кодекс и ЗАНН. От показанията на актосъставителя ставало ясно, че целта да се проследят разходите от политическите партии не била нарушена и държавата не е била затруднена да проследи функцията си за разходите на партията в предизборната кампания.

Като последна реплика юрк. Т. казва, че всяко едно от трите деяния, описани в АУАН, съставлява отделно нарушение на чл.170 от Изборния кодекс и според ЗАНН се наказва отделно.

Съдът, като обсъди доводите на страните и събраните по делото писмени и гласни доказателства, намира за установено следното от **фактическа страна** :

С Решение № 2078-НС от 16.02.2021г. на Централна изборителна комисия (ЦИК) е регистрирана партия „.....“ за участие в изборите за народни представители на 04.04.2021г. В ЦИК били обявени като отговорни лица съгласно чл.164, ал.1 от ИК за политическа партия „.....“ следните две лица : Е. Д. М. (Заместник председател на партията) и И.М.Я. (счетоводител).

Със Заповед № ОД-06-01-006 от 28.05.2021г. на Заместник председателя на Сметната палата е възложено да се извърши одит за съответствие на декларираните приходи и извършените разходи във връзка с предизборната кампания на участниците в изборите за народни представители за Народно събрание, проведени на 04.04.2021г. Одитът бил възложен общо на осем одитора от Сметната палата. Конкретно проверката на политическа партия (ПП) „.....“ била извършена от Б.Г. и С..

В хода на проверката на политическа партия „.....“ било установено, че партията е сключила договор на 23.03.2021г. с „.....“ ... за предоставяне срещу заплащане на телевизионно време за излъчване на платени форми на отразяване на предизборна кампания в програмите на ..... и ..... Уговореното по договор възнаграждение било в размер на 1192.32 лв. с ДДС. Сумата била платена в брой и за нея били издадени фактура № 0000004317 от 24.03.2021г. и фискален бон от 24.03.2021г.

Освен това проверяващите от Сметната палата установили извършването и на още два разхода над 1000 лева от страна на политическа партия „.....“ , направени в брой, за които били издадени фактура № 0100000044 от 30.03.2021г. и фискален бон от 30.03.2021г. (за сумата от 1440.00 лева с ДДС) и съответно фактура № 0000029793 от 24.03.2021г. и фискален бон от 24.03.2021г. (за сумата от 1198.80 лева с ДДС).

Резултатите от извършената проверка на политическа партия „.....“ били обективирани в Констативен протокол за документиране на установени факти и обстоятелства при одит за съответствие на декларираните приходи и извършените разходи във връзка с предизборна кампания на участниците в изборите за народни представители за Народно събрание, проведени на 04.04.2021г. - ПП „.....“. Констативният протокол бил издаден на 20.07.2021г. и бил подписан от одитен екип в състав Б.Г. и С., както и от представители на одитирания обект – Ирина Янева и Е. М. (като лица по чл.164, ал.1 от ИК).

На 24.07.2021г. С. получила белодробна емболия и за дълъг период от време била в болничен. Поради това св. Б.Г., в присъствието на други две лица – свидетелите Г. К. и Д. В., съставила срещу Е. Д. М. Акт за установяване на административно нарушение (АУАН) № ИК-10 от 28.07.2021г. за нарушение на чл.170, ал.1 от ИК, фактически изразяващо се в това, че по време на предизборната кампания за участие в изборите за народни представители за Народно събрание, проведени на 04.04.2021г., в качеството му на лице, отговарящо за приходите, разходите и счетоводната отчетност

на ПП „.....“, свързани с предизборната кампания на партията за народни представители за Народно събрание, проведени на 04.04.2021г., М. извършил не по банков път три разхода в размер над 1000 лева за предоставени за предизборна кампания на партията услуги по фактури, както следва : по фактура № 0000004317/24.03.2021г. – 1192.32 лв. (с посочена в АУАН дата на нарушението 24.03.2021г.); по фактура № 0000029793/24.03.2021г. – 1198.80 лв. (с посочена в АУАН дата на нарушението 24.03.2021г.) и по фактура № 0100000044/30.03.2021г. – 1440.00 лв. (с посочена в АУАН дата на нарушението 30.03.2021г.). Актът бил съставен пред и връчен лично на Е. Д. М. срещу подпис на 28.07.2021г.

Въз основа на този АУАН били издадени три отделни Наказателни постановления срещу Е. Д. М. : НП № ИК-10 от 07.12.2021г. (касателно фактура № 00000043117/24.03.2021г. – за 1192.32 лв.), НП № ИК-9-(3) от 13.12.2021г. (касателно фактура № 0100000044/30.03.2021г. – за 1440.00 лв.) и НП № ИК-9-(2) от 13.12.2021г. (касателно фактура № 0000029793/24.03.2021г. – за 1198.80 лв.).

С Наказателно постановление № ИК-10 от 07.12.2021г. Председателят на Сметната палата на Република България на основание чл.476, вр. чл.170, ал.1 от ИК и чл.53 от ЗАНН е наложил на Е. Д. М. административно наказание „глоба“ в размер на 3 000 (три хиляди) лева за нарушение на чл.170, ал.1 от ИК. Това Наказателно постановление е било изпратено по пощата и е било получено на 14.01.2022г. На 20.01.2022г. в Сметната палата била входирана жалба на М. срещу НП № ИК-10 от 07.12.2021г.

Приетата от съда фактическа обстановка по делото се установява от показанията на свидетелите Б.Г., Д. В., Г. К. и С., като и от събраните по делото писмени доказателства, приобщени към доказателствения материал по реда на чл.283 от НПК – АУАН № ИК-10/28.07.2021г.; известие за доставяне на НП № ИК-10/07.12.2021г.; Заповед № 97/26.03.2018г. на Председателя на Сметната палата; Решение № 2078-НС от 16.02.2021г. на ЦИК; писмо от ЦИК до Сметната палата с изх. № ЦИК-05-5/22.02.2021г. и с вх. № 37-12-9/23.02.2021г. с приложен списък на партии и коалиции от партии; Заповед № ОД-06-01-006/28.05.2021г. на Заместник председателя на Сметната палата; Констативен протокол за документиране на установени факти и обстоятелства при одит за съответствие на декларираните приходи и извършените разходи във връзка с предизборна кампания на участниците в изборите за народни представители за Народно събрание, проведени на 04.04.2021г. - ПП „.....“, издаден на 20.07.2021г.; фактура № 0000004317/24.03.2021г.; фискален бон от 24.03.2021г. за 1192.32 лева; договор от 23.03.2021г. между ПП „.....“ и „.....“ ... за 1192.32 лв. с ДДС; Работен документ за резултатите от проведено финално обсъждане с представители на одитирания обект за постигане на съгласие за достоверност на установените при одита факти и обстоятелства; НП № ИК-9-(3) от 13.12.2021г.;

фактура № 0100000044/30.03.2021г.; фискален бон от 30.03.2021г. за 1440.00 лв.; НП № ИК-9-(2) от 13.12.2021г.; фактура № 0000029793/24.03.2021г.; фискален бон от 24.03.2021г. за 1198.80 лв., както и препис – извлечение от Решение на Народното събрание за избиране на Председател на Сметната палата от 26.03.2015г.

Съдът остави извън доказателствената съвкупност и съответно не подложи на анализ приложеното на лист 8 от делото възражение срещу АУАН, тъй като възражението не е доказателство, а писмено становище на жалбоподателя по съществуващото на спора.

При така направеното уточнение, този съдебен състав счита, че събраният по делото и цитиран по-горе писмен доказателствен материал следва да се кредитира, тъй като е еднопосочен, непротиворечив, обективен и достоверен.

По отношение на показанията на свидетелите, разпитани от СРС, съдът счита, че те са информативни, достоверни, единодушни и непредубедени. Поради това и доколкото намират опора в кредитираните по-долу писмени доказателства, съдът им се доверява напълно. От свидетелските показания с най-голям обем, информативност и доказателствена стойност се отличават показанията на св. Б.Г., дадени в съдебно заседание на 26.04.2022г. Доколкото тя е била водещ одитор на проверката на ПП „.....“ е напълно логично да има най-много и добре запазени спомени от проверката на партията. Думите на св. Б.Г. се потвърждават от показанията на другите свидетели, разпитани от СРС, както и от приложените по делото договор, фактури, фискални бонове и информация, предоставена от ЦИК за партията. Поради това СРС кредитира събраните по делото гласни доказателства.

Известието за доставяне на НП № ИК-10/07.12.2021г. има достоверна дата. Поради това СРС го кредитира и приема, че процесното НП е било връчено на дата 14.01.2022г.

Приложените по делото документи, изхождащи от ЦИК (Решение № 2078-НС от 16.02.2021г. на ЦИК и писмо с изх. № ЦИК-05-5/22.02.2021г. с приложен списък на партии и коалиции от партии) са обективни и достоверни писмени доказателства, които имат доказателствена сила за посочените в тях обстоятелства. Поради това СРС им се доверява и приема, че за участие в изборите за народни представители на 04.04.2021г. в ЦИК е била регистрирана ПП „.....“ с отговорни лица съгласно чл.164, ал.1 от ИК Е. Д. М. (Заместник председател на партията) и И.М.Я. (счетоводител).

От съществено значение за решаването на този правен спор са приложените по делото фактура № 0000004317/24.03.2021г., фискален бон от 24.03.2021г. за 1192.32 лева и договор от 23.03.2021г. между ПП „.....“ и „.....“ ... за 1192.32 лв. с ДДС. Тези писмени доказателства са еднопосочни, достоверни, обективни и заради това съдът ги кредитира напълно. От съвкупната им преценка се установява, че за предоставяне срещу заплащане на телевизионно време за излъчване на платени форми

на отразяване на предизборна кампания в програмите на ..... и .....е бил сключен договор на 23.03.2021г. между ПП „.....“ и „.....“ ... с уговорено възнаграждение от 1192.32 лв. с ДДС, което било платено в брой на 24.03.2021г. и за която сума били издадени фактура № 0000004317/24.03.2021г. и фискален бон от 24.03.2021г. От тези писмени доказателства, както и от подкрепящите ги гласни доказателства, СРС установява, че ПП „.....“ е реализирала разход в размер на 1192.32 лв. с ДДС, като сумата е била заплатена в брой, а не по банков път.

Приложените по делото Работен документ за резултатите от проведено финално обсъждане с представители на одитирания обект за постигане на съгласие за достоверност на установените при одита факти и обстоятелства, НП № ИК-9-(3) от 13.12.2021г., фактура № 0100000044/30.03.2021г., фискален бон от 30.03.2021г. за 1440.00 лв., НП № ИК-9-(2) от 13.12.2021г., фактура № 0000029793/24.03.2021г. и фискален бон от 24.03.2021г. за 1198.80 лв., макар да нямат пряко отношение към предмета на доказване по настоящото дело, доколкото са обективно и непредубедено съществуващи писмени доказателства, които съдържат информация за други плащания на ПП „.....“, следва да се кредитират от съда. На база цитираните тук Наказателни постановления, фактури и фискални бонове съдът приема, че освен процесното плащане в брой, ПП „.....“ е направила и още две плащания в брой на суми над 1000 лева, за които има издадени съответни Наказателни постановления, различни от обжалваното НП.

Констатациите, отразени в АУАН № ИК-10/28.07.2021г. и в Констативен протокол за документиране на установени факти и обстоятелства при одит за съответствие на декларираните приходи и извършените разходи във връзка с предизборна кампания на участниците в изборите за народни представители за Народно събрание, проведени на 04.04.2021г. - ПП „.....“, издаден на 20.07.2021г. са непротиворечиви и намират опора в кредитираните по-горе гласни и писмени доказателства. Поради това СРС кредитира и Акта, и Констативния протокол.

Приложените по делото Заповед № 97/26.03.2018г. на Председателя на Сметната палата, Заповед № ОД-06-01-006/28.05.2021г. на Заместник председателя на Сметната палата и препис – извлечение от Решение на Народното събрание за избиране на Председател на Сметната палата от 26.03.2015г. разполагат с доказателствена сила за посочените в тях обстоятелства относно компетентността на актосъставителя и на административно – наказващия орган. Поради това съдът ги кредитира напълно.

Наличният по делото доказателствен материал е непротиворечив. Той е взаимно обусловен, поради което съдът го кредитира и намира, че не се налага същият да бъде по-подробно анализиран /по аргумент от чл.84 от ЗАНН, вр. чл.305, ал.3, изр.2 от НПК/.

При така установената фактология и направения по-горе доказателствен анализ,

съдът достигна до следните **правни изводи** :

Атакуваното Наказателно постановление е от категорията на обжалваемите пред съда административни актове. Жалбата е депозирана в законоустановения срок и изхожда от легитимирана страна в процеса, поради което се явява процесуално допустима и следва да бъде разгледана по същество.

Доколкото процесното нарушение е извършено на 24.03.2021г., а е установено на 20.07.2021г., то издаденият на 28.07.2021г. АУАН се явява съставен в сроковете по чл.498 от ИК, вр. чл.34, ал.1 от ЗАНН. От съставянето на Акта на 28.07.2021г. до издаването на НП на 07.12.2021г. не са минали повече от 6 месеца, поради което е спазен и срокът по чл.34, ал.3 от ЗАНН.

За пълнота на изложението следва да се посочи, че 1-месечният срок по чл.52, ал.1 от ЗАНН е инструктивен, а не преклузивен, поради което неспазването му не е съществено процесуално нарушение.

Актът и Наказателното постановление са издадени от компетентни лица - съгласно приложените по делото препис – извлечение от Решение на Народното събрание за избиране на Председател на Сметната палата от 26.03.2015г. и точка 11 от Заповед № 97/26.03.2018г. на Председателя на Сметната палата, както и с оглед нормите на чл.497, ал.1 и ал.2 от ИК.

В случая са спазени изискванията на чл.496а, предл.1 от ИК, чл.40, ал.1 и ал.3, чл.43, ал.1 и ал.5 и чл.58, ал.1 от ЗАНН.

В хода на извършената служебна проверка съдът достигна до извода, че съставеният АУАН и издаденото въз основа на него НП са изцяло в съответствие с процесуалния и материалния закон; отговарят на изискванията на чл.42, респ. чл.57 от ЗАНН; при съставянето, респ. при издаването им не са допуснати нарушения на процесуалните правила, водещи до неяснота на административното обвинение и до ограничаване на правото на защита на нарушителя. Между АУАН и НП има тждество на фактите и съответствие на посочената правна норма, чието нарушение се твърди. И в Акта, и в Наказателното постановление е посочено, че е нарушен чл.170, ал.1 от ЗОП. Същевременно с думи е посочено, че на 24.03.2021г. е направен разход в размер на 1192,32 лева, посочен е договорът и фактурата, за която се отнася този разход и изрично е заявено, че разходът е над 1000 лева, не е извършен по банков път и касае услуги във връзка с предизборна кампания, като е посочена политическата партия и качеството на жалбоподателя на лице, отговарящо за приходите, разходите и счетоводната отчетност на ПП „.....“. Това означава, че са изложени всички относими факти, срещу които Е. Д. М. следва да се защити. Дали констатациите и изводите са верни или не е въпрос по същество, а не е основание да се приеме, че е допуснато съществено процесуално нарушение.

Съдебната практика е категорична и последователна (Решение от 09.02.2011г. на

СРС, НО, 15 състав по НАХД №9013/2011г. и много други), че с издаването на Наказателното постановление административно – наказващият орган показва, че е преценил, че възраженията срещу Акта са неоснователни и случаят не е маловажен. Поради това и в тази връзка не могат да бъдат извлечени аргументи за отмяна на Наказателното постановление на формално основание.

Според настоящия съдебен състав в случая не са били нарушени правата на жалбоподателя и във връзка с това, че за трите нарушения е издаден един Акт, а след това са издадени три отделни Наказателни постановления, тъй като дали нарушенията ще бъдат описани в един или в отделни актове е преценка на актосъставителя и на наказващия орган. Доколкото фактите, срещу които следва да се защитава М. са ясно посочени в табличен вид в АУАН и като текст в НП, като нарушението, посочено в АУАН и НП е едно и също като правна квалификация, този състав на СРС счита, че няма реално допуснато нарушение в процесуалните правила на наказаното лице. Нарушенията са три, тъй като произлизат от три самостоятелни и отделни едно от друго действия по разпореждане със суми над 1000 лева, извършени на различни дати, въз основа на различни договори и фактури. Поради това сборът на трите плащания е ирелевантен и наведените в тази връзка аргументи на адв. С. са неоснователни.

Доколкото НП може да се издаде и когато е допусната нередовност в Акта, стига да е установено по безспорен начин извършването на нарушението, самоличността на нарушителя и неговата вина (чл.53, ал.2 от ЗАНН), то използването на единствено число в АУАН на думите „деянието“ и „нарушение“ не следва в случая да се приема за основание, налагащо отмяна на НП на формално основание, още повече, че за обхвата на административното обвинение е от съществено значение на нарушителя да са предявени релевантните факти и да е дадена правната им квалификация, което в случая е сторено в АУАН, а това, че са описани три деяния при една и съща правна квалификация на нарушенията, но е използвано единствено число („нарушение“) не влече след себе си такава съществена неяснота, че да се налага отмяна на НП на формално основание – предвид нормата на чл.53, ал.2 от ЗАНН.

Водим от изложеното по-горе съдът прие, че в хода на административно - наказателното производство не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, водещи до опорочаване на същото или до ограничаване на правото на защита на нарушителя. Поради това спорът следва да бъде решен по същество.

От събраните и кредитира по-горе доказателства се налага изводът, че по делото е безспорно доказано, че на 23.03.2021г. е бил сключен договор между ПП „.....“ и „.....“ ... за предоставяне на телевизионно време за излъчване на платени форми на отразяване на предизборна кампания в програмите на ..... и .....срещу възнаграждение в размер на 1192,32 лв. с ДДС. Писмените доказателства сочат, че на 24.03.2021г. в брой е била платена сумата от 1192,32 лв. с ДДС от ПП „.....“ на

„.....“ .... Нито от фактурата на лист 19 от делото, нито от фискалния бон на лист 20 от делото не може да се установи кое лице физически е заплатило сумата. Същевременно плащането е извършено в брой и няма доказателства за физическия платец. Такива не са и необходимите предвид нормата на чл.476 от ИК, в която е посочено, че за нарушение на чл.170, ал.1 от ИК административна отговорност следва да носи лицето или лицата по чл.164 от ИК. Това означава, че законът не се интересува от това кой физически е платил сумата над 1000 лева в брой, а от това кой се явява отговорно лице по чл.164, ал.1 от ИК. От списъка на лист 12 от делото се доказва, че отговорни лица съгласно чл.164, ал.1 от ИК за политическа партия „.....“ са Е. Д. М. (Заместник председател на партията) и И.М.Я. (счетоводител). Според чл.164, ал.1 от ИК всяка партия определя лице или лица, които да отговарят за приходите, разходите и счетоводната им отчетност, свързани с предизборната кампания. Съгласно чл.170, ал.1 от ИК финансирането на приходите и разходите, свързани с предизборната кампания, на стойност над 1000 лв., се извършва по банков път. От нормите на чл.170, ал.1, чл.164, ал.1 и чл.476 от ИК следва, че за финансирането на приходите и разходите, свързани с предизборната кампания на ПП „.....“ отговорност носят две лица - Е. Д. М. и И.М.Я.. Доколкото в случая е ангажирана административната отговорност на М. и няма данни да е ангажирана за същото деяние и административната отговорност на Янева, настоящият съдебен състав не счита, че наказващият орган неправилно е определил административно – наказателно отговорното лице и релевираните в тази връзка доводи на адв. С. се явяват неоснователни именно с оглед нормите на чл.170, ал.1, чл.164, ал.1 и чл.476 от ИК. Освен това в чл.476 от ИК са разписани ясни правила за административно – наказателно отговорното лице, поради което чл.498 от ИК е неприложим, още повече, че той се отнася не до въпроса чия отговорност следва да се ангажира, а че се прилагат нормите на ЗАНН относно установяването на нарушенията, съставянето на АУАН, издаването и обжалването на НП. Поради това и този аргумент на адв. С. не се споделя от съдебния състав.

За това, че разходът от 1192,32 лева е направен във връзка с предизборната кампания на ПП „.....“ данни се съдържат в кредитираните по-горе гласни и писмени доказателства и най-вече в Решение № 2078-НС от 16.02.2021г. на ЦИК и договор от 23.03.2021г. между ПП „.....“ и „.....“ ... за 1192,32 лв. с ДДС. От договора се вижда, че в случая ПП „.....“ се явява получател на възмездна услуга - предоставяне на телевизионно време за излъчване на платени форми на отразяване на предизборна кампания на ПП „.....“ в програмите на ..... и ..... Според чл.2, т.1 от ЗДДС тази услуга следва да се обложи с ДДС, което е включено в крайната цена на услугата – уговорена в договора и платена на „.....“ .... Доколкото политическата партия е краен ползвател на тази услуга, тя дължи ДДС и то не следва да се приспада при преценката на размера на направения разход. Поради това аргументът на адв. С., че сумата без ДДС била под прага от 1000 лева е неоснователен и не следва да бъде

уважен от съдебния състав.

Водим от всичко, изложено по-горе, настоящият съдебен състав прие, че от обективна страна е доказано извършването на нарушение по чл.170, ал.1 от ИК и правилно е била ангажирана административната отговорност на Е. Д. М. като лице по чл.164, ал.1 от ИК.

Досежно субективната страна на нарушението безспорно се установява, че деянието е извършено виновно. Тук следва да се отбележи, че макар и в Наказателното постановление да не е конкретизирана формата на вина, като основен субективен елемент от състава на всяко нарушение, това не може да се счита за съществено нарушение на процесуалните правила. Това е така, защото съгласно разпоредбите на ЗАНН (за разлика от НК) по правило непредпазливите деяния са наказуеми, като изключение се допуска само в изрично предвидените случаи (чл.7, ал.2 от ЗАНН). За да приеме, че деянието е извършено виновно от Е. Д. М. съдът съобрази длъжността на отговорното лице в партията, определянето му и за лице по чл.164, ал.1 от ИК и наличието на разход именно по повод предизборната кампания на ПП „.....“. Всичко това обосновава извода, че М., дори и да не е предвиждал настъпването на обществено – опасните последици от конкретното деяние, е бил длъжен и с оглед заеманите от него длъжности в партията е могъл да предвиди, че за разход за излъчване на платени форми на отразяване на предизборна кампания на ПП „.....“ в програмите на ..... и ..... при уговорен размер на възнаграждението на услугата над 1000 лева, плащането задължително трябва да бъде по банков път и като не е контролирал тази дейност – виновно, при непредпазлива форма на вината, е реализирал състава на вмененото му нарушение.

Гореизложеното означава, че от обективна и субективна страна доказано е извършено нарушението по чл.170, ал.1 от ИК от Е. Д. М..

Според чл.476 от ИК при нарушение на чл.170, ал.1 от ИК на отговорното по чл.164, ал.1 от ИК лице се налага „глоба“ от 3000 до 15 000 лева. Конкретното надвишаване над 1000 лева не е голямо и деянието е извършено по непредпазливост. Тези обстоятелства следва да се приемат като смекчаващи отговорността на дееца. Същевременно установените още две подобни нарушения по чл.170, ал.1 от ИК (по фактура № 0100000044/30.03.2021г. и фискален бон от 30.03.2021г. за 1440.00 лв., съответно по фактура № 0000029793/24.03.2021г. и фискален бон от 24.03.2021г. за 1198.80 лв.) отегчават отговорността на лицето.

В конкретния случай не са налице нито многобройни, нито изключителни смекчаващи отговорността обстоятелства. Налице са и отегчаващи такива. Нарушението е формално и представлява типична проявна форма на нарушение по чл.170, ал.1 от ИК. За довършването му не е необходимо да са настъпили обществено – опасни последици или щети. Данните за наличието на общо три нарушения по чл.170,

ал.1 от ИК опровергава извода на жалбоподателя за инцидентна и първа по ред проява. Освен това охраняваните с чл.170, ал.1 от ИК обществени отношения не са сами по себе си незначителни, тъй като липсата на плащане над 1000 лв. по банков път затруднява проследимостта на паричните средства, с които разполагат партиите по време на предизборна кампания. Поради това настоящият съдебен състав счита, че в случая нормата на чл.28 от ЗАНН е неприложима.

С оглед съотношението на изведените по-горе отегчаващи и смекчаващи отговорността обстоятелства, СРС счита, че административното наказание следва да бъде отмерено малко над минималния размер, посочен в чл.476 от ИК, а именно 4000 лева. Доколкото, обаче, с процесното НП на Е. Д. М. е наложена „глоба“ в размер на 3000 лв. и това е законоустановения минимален размер на административното наказание за нарушението по чл.170, ал.1 от ИК, а за съда съществува забрана за влошаване положението на жалбоподателя, то следва да се потвърди размера на наказанието, определен с обжалваното Наказателно постановление като по-благоприятен за жалбоподателя от отмерения по-горе от съда размер на глобата.

С оглед на всичко изложено до тук СРС прие, че процесното Наказателно постановление следва да се потвърди изцяло.

На основание чл.63д, ал.4 от ЗАНН (в сила от 23.12.2021г.) учредението, чийто орган е издал процесното НП (т.е. Сметната палата) има право на юрисконсултско възнаграждение – доколкото съдът потвърждава Наказателното постановление и по време на съдебните прения пред СРС – 10 състав процесуалният представител на въззиваемата страна е поискал присъждане на юрисконсултско възнаграждение. Съгласно чл.63д, ал.1 от ЗАНН (в сила от 23.12.2021г.) в настоящото производство страните имат право да им се присъждат разноски по реда на АПК. Когато страната е била защитавана от юрисконсулт, както в случая, на основание чл.63д, ал.4 от ЗАНН (в сила от 23.12.2021г.) в полза на Сметната палата следва да се присъди възнаграждение в размер, определен от съда. Според чл.37, ал.1 от Закона за правната помощ заплащането на правната помощ следва да е съобразено с вида и количеството на извършената дейност и да се определи според Наредбата за заплащането на правната помощ. В чл.27е от Наредбата за заплащането на правната помощ пише, че възнаграждението за защита в производства по ЗАНН (каквото е настоящето) може да бъде от 80 до 150 лева. В случая по това дело е имало три открити съдебни заседания пред СРС – 10 състав с участието на юрисконсулт на Сметната палата. Процесуалният представител на въззиваемата страна е проявил активност по време на съдебните прения да защити тезата си. Същевременно, обаче, конкретният правен спор не се отличава с фактическа и/или правна сложност. Поради това съдът прецени, че следва да присъди в полза на Сметната палата юрисконсултско възнаграждение около средния размер, предвиден в чл.27е от Наредбата за заплащането на правната помощ,

т.е. 120 (сто и двадесет) лева.

Така мотивиран, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Наказателно постановление № ИК-10 от 07.12.2021г., издадено от Председателя на Сметната палата на Република България, с което на основание чл.476, вр. чл.170, ал.1 от Изборния кодекс и чл.53 от ЗАНН на Е. Д. М. (в качеството му на лице по чл.164 от ИК) е наложена „глоба“ в размер на 3 000 (три хиляди) лева за нарушение на чл.170, ал.1 от ИК.

ОСЪЖДА Е. Д. М. с ЕГН *****, с адрес : ..... да заплати на Сметната палата за направени по делото разноси за юрисконсултско възнаграждение сумата от 120 (сто и двадесет) лева.

Решението може да се обжалва пред Административен съд – София град по реда на АПК в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____